

Fă-mă, Doamne, vis...

Mahok Valeria

Fă-mă, Doamne, vis...

Fă-mă Doamne, vis de noapte,
S-aprind gândurile toate
Și stelele în policandre.
Să culeg mesaje coapte,
Pentru zile mai bogate.

Fă-mă Doamne, vis de ziuă,
Să colind lumea pe rouă,
Să râd, soarelui în față,
Ca o sfântă dimineață,
Nepârlită de viață
Nici pe dos și nici pe față.

Doamne, fă-mă vis de primăvară,
Să-i sărut livada iară...
Să îi fur miresmele,
Să le-mpart cu fetele,
Cum împarți și tu voios,
Bucuriile frumos.

Doamne, fă-mă vis, de vară,
Să pictez amurgu-n seară,
Lunii, să-i scriu poezii,
Că-i iubesc ochii cei vii
Și mesajele trimise,
Numai de tine înțelese.

Doamne, fă-mă vis, de toamnă,
Noptile versuri să-mi cearnă,
Prin crângul poezilor,
Să-mi trec albul tâmpelor,
Ca o romanță în floare,
Pe pagini nepieritoare.

Fă-mă Doamne, vis de iarnă,
Să-i sărut tâmpla de doamnă,
Cu flori reci, de gheață în geamuri
Și cu sărbători în ramuri...
Cu înțelepciune, în versuri,
În bogate înțelesuri.

Fă-mă Doamne, ce vrei Tu,
Că-mi știi rostul, după față...
Viața mea și traiul meu
Să le faci povești de viață,
Apă vie, cu povață.

Fă-mă Doamne, vis nestins,
Cu recunoștință nins,
Și nu-mi spulbera speranța,
Ca într-o zi, să-ți merit fața.

21-09-2016